חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת. שהרי קרבו מתיריו[1] דהיינו תנן במתניתין (לקמן כט:) חוץ למקומו פסול, חוץ לזמנו פיגול, שהרי קרבו מתיריו, הכן בפיגול, מכן בפסולין, וכן פסול המיוחד להוציאו מיד פיגול: למחר פסול. כגון שחיטה מחוץ לזמנה ולא הוצרכה לאכילה ולא לזריקה, אבל אם שחטה בזמנה ולא הוצרכה לאכילה ולא לזריקה אלא לזרוק אותה זריקה למחר, פסול, דכמקומן לקמן מידי דהוה מתיריו, שהרי שחטו בזמנו ולא הוצרכו